

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

28. januar 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-616/18	<p>Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. mod Europa-Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Kommissionens afgørelse af 24. maj 2018 om en procedure i henhold til artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 54 i EØS-aftalen (sag AT.39816 — Opstrømsgasforsyninger i Central- og Østeuropa) (1), hvorved den nævnte procedure blev afsluttet i medfør af artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [...] artikel 81 [EF] og 82 [EF] (2) ved at gøre tilsagnene af 15. marts 2018 fra det offentligretlige aktieselskab Gazprom og Gazprom Export LLC (herefter »Gazprom«) retligt bindende, annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	02.02.22

C-436/20	<p>ASADE <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 49 TEUF og artikel 76 og 77 i (sammenholdt med artikel 74 i og bilag XIV til) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter ordregivende myndigheder kan benytte sig af aftaler med private nonprofitheder – ikke kun frivillige organisationer – med henblik på levering af alle former for sociale tjenesteydelser til personer mod godtgørelse af udgifter uden at anvende de procedurer, der er fastlagt i udbudsdirektivet, og uanset den anslåede værdi af disse tjenesteydelser, idet det forholder sig sådan, fordi denne godtgørelse ganske enkelt forudgående kvalificeres som værende af ikke-kontraktuel karakter? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og denne ordning dermed er mulig, skal artikel 49 TEUF og artikel 76 og 77 i (sammenholdt med artikel 74 i og bilag XIV til) udbudsdirektivet da fortolkes således, at ordregivende myndigheder kan benytte sig af aftaler med private nonprofitheder – ikke kun frivillige organisationer – med henblik på levering af alle former for sociale tjenesteydelser til personer mod godtgørelse af udgifter uden at anvende de procedurer, der er fastlagt i udbudsdirektivet, og uanset den anslåede værdi af disse tjenesteydelser, idet det forholder sig sådan, fordi denne godtgørelse ganske enkelt forudgående kvalificeres som værende af ikke-kontraktuel karakter, når denne nationale lovgivning desuden ikke udtrykkeligt omfatter de krav, der er fastsat i førnævnte direktivs artikel 77, men derimod henviser til en senere lovgivningsmæssig udvikling, uden at det udtrykkeligt er fastsat i retningslinjerne for denne lovgivningsmæssige udvikling, at den udtrykkeligt skal omfatte de krav, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 77? 3) Såfremt det andet spørgsmål også besvares benægtende, og denne ordning dermed er mulig, skal artikel 49 TEUF og 56 TEUF og artikel 76 og 77 i (sammenholdt med artikel 74 i og bilag XIV til) direktivet om offentlige udbud og artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked da fortolkes således, at ordregivende myndigheder med henblik på udvælgelsen af den nonprofitorganisation (ikke kun frivillige organisationer), som de vil indgå aftale med om levering af alle former for sociale tjenesteydelser til personer – ud over de i artikel 2, stk. 2, litra j), i sidstnævnte direktiv nævnte – blandt udvælgelseskriterierne kan anvende kriteriet om, at den pågældende enhed skal være etableret på det sted, hvor tjenesteydelsen skal leveres?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	03.02.22
C-500/20	<p>ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft <u>Spørgsmål:</u> 1. Har Den Europæiske Unions Domstol kompetence til at fortolke de fælles regler om anvendelse af infrastruktur i international jernbanetrafik (CUI – bilag E til konventionen om internationale jernbanebefordringer [COTIF])? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal CUI's artikel 8, stk. 1, litra b), fortolkes således, at infrastrukturforvalterens ansvar for materiel skade også omfatter de udgifter, som operatøren skal afholde som følge af, at den pågældende på grund af beskadigelsen af sine lokomotiver må leje andre lokomotiver som erstatning herfor? 3. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende og det andet spørgsmål benægtende, spørges: Skal CUI's artikel 4 og artikel 19, stk. 1, fortolkes således, at kontraktparterne gyldigt kan udvide deres ansvar ved at foretage en generel henvisning til national ret, når omfanget af ansvaret ganske vist derved udvides,</p>	Transportministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	03.02.22

	men – som en undtagelse fra CUP's objektive ansvar – er betinget af culpa?				
C-515/20	<p>Finanzamt A</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal begrebet træ til brændsel i artikel 122 i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at det omfatter enhver form for træ, der ud fra sine objektive egenskaber udelukkende er bestemt til at blive forbrændt?</p> <p>2) Kan en medlemsstat, som på grundlag af artikel 122 i direktiv 2006/112/EF fastsætter en nedsat afgiftssats på levering af træ til brændsel, anvende den kombinerede nomenklatur til at fastsætte, hvad dens anvendelsesområde præcist omfatter, som omhandlet i artikel 98, stk. 3, i direktiv 2006/112/EF?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Kan en medlemsstat, henset til princippet om afgiftsneutralitet, udøve sin beføjelse i medfør af artikel 122 i direktiv 2006/112/EF og artikel 98, stk. 3, i direktiv 2006/112/EF til at anvende den kombinerede nomenklatur til at fastsætte, hvad anvendelsesområdet for den nedsatte afgiftssats på levering af træ til brændsel omfatter, således, at leveringer af forskellige former for træ til brændsel, som ud fra deres objektive karakteristika og egenskaber adskiller sig fra hinanden, men fra en gennemsnitsforbrugers synspunkt som følge af kriteriet om sammenlignelig anvendelse tjener samme behov (her opvarmning) og dermed konkurrerer indbyrdes, er pålagt forskellige afgiftssatser?</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	03.02.22
C-567/20	<p>Zagrebačka banka</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler 1 henset til fortolkningen af bestemmelsen i Domstolens praksis, særligt sag C-118/17, Dunai [EU:C:2019:207], fortolkes således, at lovgivers indgriben i forholdet mellem en forbruger, som er låntager, og en bank, ikke kan fratage forbrugeren retten til ved søgsmål at anfægte vilkårene i den oprindelige aftale eller i tillægget til aftalen, som er indgået i henhold til lov, med henblik på at udøve retten til at få tilbagebetalt de fordele, som banken uberettiget har opnået til skade for forbrugeren som følge af anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i en situation, hvor forbrugerne på baggrund af lovgivers indgreb frivilligt kunne tiltræde ændringer i det oprindelige kontraktforhold henset til en lovpligtig forpligtelse, der blev pålagt bankerne, til at tilbyde forbrugerne en sådan mulighed, og ikke direkte på grundlag af lovindgrebet, som det var tilfældet i Dunai-sagen?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende, har den forelæggende ret, der træffer afgørelse i den foreliggende sag mellem to parter (låntageren og banken) – når denne ret, henset til den fortolkning, der er anlagt af Vrhovni sud (øverste domstol), ikke kan anlægge en fortolkning af bestemmelserne i national ret, nærmere bestemt Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju [lov om ændring og supplerung af forbrugerkreditloven], der er i overensstemmelse med direktiv 93/13 – da kompetence til og/eller er forpligtet til i henhold til dette direktiv og artikel 38 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at undlade at anvende denne nationale retsforordning, således som fortolket af Vrhovni sud [(øverste domstol)]?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	03.02.22
C-576/20	<p>Pensionsversicherungsanstalt</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	03.02.22

	<p>om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at børnepasningsperioder, som er tilbagelagt i andre medlemsstater, tages i betragtning af en medlemsstat, der er kompetent til at tildele en alderspension, i henhold til hvis lovgivning pensionsansøgeren med undtagelse af disse børnepasningsperioder hele sit arbejdsliv har været i lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig virksomhed, allerede fordi denne pensionsansøger på den dato, fra hvilken børnepasningsperioden for det pågældende barn i henhold til denne medlemsstats lovgivning blev taget i betragtning, hverken var i lønnet beskæftigelse eller udøvede selvstændig virksomhed? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>2. Skal artikel 44, stk. 2, [...] første sætningsdel, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at den medlemsstat, der er kompetent i henhold til afsnit II i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, i henhold til sin lovgivning generelt ikke tager børnepasningsperioder i betragtning, eller kun i konkrete tilfælde ikke gør dette?</p>				
C-65/21 P C-73/21 P C-74/21 P C-75/21 P	<p>SGL Carbon SE m.fl. mod Kommissionen (appel) <u>Påstande:</u> — Den appellerede dom ophæves. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	03.02.22
C-121/21	<p>Den Tjekkiske Republik mod Republikken Polen <u>Påstande:</u> Det fastslås, at Republikken Polen, idet den har tilladt, at tilladelsen til brunkulsminedrift forlænges med seks år, uden at der foretages en miljøkonsekvensvurdering, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/92 1, sammenholdt med dette direktivs artikel 4, stk. 4-6, artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, 7, 8 og 9 - idet den har tilladt at udelukke den berørte offentlighed fra proceduren om meddelelse af en tilladelse til minedrift, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 6, stk. 2-7, artikel 7, stk. 5, artikel 8, artikel 9 og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2011/92 - idet den har erklæret, at miljøkonsekvensvurderingsafgørelsen straks kunne fuldbyrdes, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den medfør af artikel 11, stk.1, i direktiv nr. 2011/92 - idet den ikke i miljøkonsekvensvurderingsafgørelsen har inddraget en mulig fremgangsmåde i tilfælde af, at de berørte forekomster af vand ikke undtages, jf. artikel 4, stk. 5, i direktiv 2000/60 2, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 4, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), i direktiv 2000/60 - idet den ikke har tilladt den berørte offentlighed og Den Tjekkiske Republiks deltagelse i proceduren vedrørende meddelelse af en tilladelse til minedrift indtil 2026, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 6, stk. 2-7, artikel 7, stk. 1, 2 og 5, og artikel 8 i direktiv 2011/92 - idet den ikke har offentliggjort og meddelt Den Tjekkiske Republik tilladelsen til minedrift indtil 2026, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 9, stk. 1, og 2, i direktiv 2011/92 - idet den ikke har tilladt en retslig kontrol af tilladelsen til minedrift indtil 2026, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2011/92 - idet den ikke har offentliggjort tilladelsen til minedrift indtil 2026, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	03.02.22

	<p>af artikel 7 i direktiv 2003/4 3</p> <p>- idet den ikke har meddelt fuldstændige oplysninger i forbindelse med proceduren vedrørende meddelelsen af tilladelsen til minedrift indtil 2026, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, TEU</p> <p>- idet den i tilladelsen til minedrift indtil 2026 ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til miljøkonsekvensvurderingsafgørelsen, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2011/92 og idet den ikke har fastlagt tilstrækkelige miljømæssige betingelser i tilladelsen til minedrift indtil 2026, ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 8a, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/92.</p> <p>- Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
C-461/20	<p>Advania Sverige og Kammarkollegiet</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Indebærer den omstændighed, at en ny leverandør har overtaget den oprindelige leverandørs rettigheder og forpligtelser i henhold til en rammeaftale, efter at den oprindelige leverandør er erklæret konkurs og konkursboet har overdraget aftalen, at den nye leverandør skal anses for at være indtrådt i den oprindelige leverandørs rettigheder under sådanne forhold, som er omhandlet i udbudsdirektivets artikel 72, stk.1, litra d), nr. ii)?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	03.02.22
C-20/21	<p>LOT Polish Airlines</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal artikel 7, nr. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at opfyldelsesstedet som omhandlet i denne bestemmelse i forbindelse med en flyvning, som er kendetegnet ved en bekræftet samlet reservation for hele rejsen og opdelt i to eller flere delflyvninger, også kan være ankomststedet for den første delflyvning, når transporten på disse delflyvninger udføres af to forskellige luftfartsselskaber, og søgsmålet om kompensation, som anlægges på grundlag af forordning (EF) nr. 261/2004, er foranlediget af forsinkelsen på den første delflyvning og rettet mod det transporterende luftfartsselskab for den første delflyvning?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	03.02.22
T-740/18	<p>Tamincio og Arysta LifeScience Great Britain mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1500 af 9. oktober 2018 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet thiram og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder thiram (1), annulleres, og vurderingen af det omhandlede aktivstof henvises til Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) og Kommissionen, som formødent. — Udløbsdatoen for godkendelsen af det omhandlede aktivstof udskydes for at gøre det muligt at foretage en fornyet vurdering. — Subsidiært annulleres den anfægtede forordning delvist, for så vidt som den forbyder fornyelse af det omhandlede aktivstof med hensyn til behandling af frø.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.02.22
T-317/19	<p>AMVAC Netherlands mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/344 af</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.02.22

	28. februar 2019 annulleres. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.				
C-564/20	Minister for Agriculture Food and the Marine og Sea Fisheries Protection Authority <u>Spørgsmål:</u> 1) Er en medlemsstats centrale kontrolmyndighed ved meddelelse og certificering over for Europa-Kommissionen i henhold til kontrolforordningens artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34, begrænset til at meddele dataene om fangst på en bestemt fiskeplads, som fiskere har registreret i henhold til forordningens artikel 14 og 15, når den centrale kontrolmyndighed med god grund er af den opfattelse, at de registrerede data er aldeles upålidelige, eller kan den anvende rimelige, videnskabeligt gyldige metoder til at behandle og certificere de registrerede data for at opnå mere korrekte fangsttal til meddelelse over for Europa-Kommissionen? 2) Kan myndigheden i tilfælde, hvor den med rimelig grund finder dette godtgjort, lovligt anvende andre datastrømme som f.eks. fiskerilicenser, fiskeritilladelser, fartøjsovervågningssystemer, landingsopgørelser, salgsnotaer og transportdokumenter?	Sofartsstyrelsen Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	10.02.22
C-219/20	Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld et Österreichische Gesundheitskasse <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 6 i EMRK og artikel 41, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder [(herefter »chartret«)] fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som inden for rammerne af en administrativ straffesag fastsætter en obligatorisk forældelsesfrist på fem år i forbindelse med et uagtsomhedsdelikt?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	10.02.22
C-485/20	HR Rail <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 5 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at en arbejdsgiver er forpligtet til at anvise en person, der på grund af sit handicap ikke længere er i stand til at udføre de væsentlige funktioner i forbindelse med den stilling, hvori personen er ansat, en anden stilling, som denne person har de krævede kompetencer, den krævede egnethed og den krævede disponibilitet til at bestride, når en sådan foranstaltning ikke udgør en uforholdsmæssig stor byrde for arbejdsgiveren?	Miljøministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	10.02.22